

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії

Мар'ян ТРІПАК

_____ 2024 р.

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
«БАКАЛАВР»**

Розглянуто та затверджено

На засіданні кафедри професійної та спеціальної освіти

Протокол № 8 від «02» 04. 2024 р.

В.о. завідувача кафедри

_____ Ірина ЗАВАДСЬКА

м. Кам'янець-Подільський

2024 р.

**ПРОГРАМА
ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо,ьо</i> . Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.	<i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти:</i> Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й'</i> , розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й
2. Лексикологія . Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в

	Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена	мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове

	<p>недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова:</p>	<p>способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й</p>	<p>Розпізнавати прислівник визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p>

	парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.	інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно
5. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні	Розрізняти словосполучення й
5.1.	одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами	речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами
Словосполучення.		
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет. ..і присудок.. як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному

5.2.4. Просте ускладнене ¹ : речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини.	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнюваль
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні
5.2.5.4. Складне речення з різними	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й

сполучникового й безсполучникового зв'язку	-	правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними
I. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й, основна думка висловлення. Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, .. правильність). Основні ознаки, тексту-, зв'язність, комунікативність, членованість;- інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове ви словлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети;

Українська мова

Модуль I. Фонетика та Орфографія

Тема 1. Фонетика

1.1 Алфавіт. Букви та звуки української мови.

1.2 Наголос та засоби милозвучності

Тема 2. Орфографія

2.1. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні Е, И, О

2.2 Спрощення в групах приголосних

2.3 М'який знак. Буквосполучення ЙО, БО

2.4 Апостроф

2.5 Подвоєння та подовження літер

2.6 Правопис префіксів

2.7 Правопис власних назв

2.8 Правопис слів іншомовного походження

2.9 Написання складних слів разом та через дефіс

2.10.Правопис НЕ з різними частинами мови

Модуль II. Лексика. Фразеологія. Словотвір

Тема 1. Лексика

1.1 Групи слів за значенням, походженням, уживанням та емоційним забарвленням

1.2 Лексичні помилки

Тема 2. Фразеологія

2.1 Фразеологізми та їхні властивості. Фразеологізми-синоніми та фразеологізми-антоніми.

Тема 3. Словотвір

3.1. Спільнокореневі слова

Модуль III. Морфологія

Тема 1. Морфологічні особливості української мови

1.1 Частини мови

1.2. Морфологічні ознаки іменника

1.3. Морфологічні ознаки дієслова

1.4 Ступені порівняння прикметника

1.5 Особливості відмінювання числівника

1.6 Правопис прислівника

Модуль IV. Синтаксис

Тема 1. Просте речення

1.1 Просте речення. Типи простого речення

1.2 Члени речення

1.3 Односкладне речення

1.4 Ускладнене речення

Тема 2. Складне речення

- 2.1. Складносурядне речення
- 2.2 Складнопідрядне речення
- 2.3.Розділові знаки в складному реченні

Модуль V. Стилїстика

Тема 1. Стилїстичнї особливостї української мови

- 1.1 Стилї української мови
- 1.2. Текст. Типи мовлення.
- 1.3. Власне висловлювання

Таблиця переведення тестових балів тесту з української мови НМТ до шкали 100–200

Тестовий бал Бал за шкалою 100–200

7	100
8	105
9	110
10	115
11	120
12	125
13	131
14	134
15	136
16	138
17	140
18	142
19	143
20	144
21	145
22	146
23	148
24	149
25	150
26	152
27	154
28	156
29	157
30	159
31	160
32	162
33	163
34	165
35	167

36	170
37	172
38	175
39	177
40	180
41	183
42	186
43	191
44	195
45	200

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Колоїз Ж.В. Сучасна українська літературна мова: Збірник завдань для лабораторних робіт / Ж.В. Колоїз, Н.М. Малюга, В.В. Явір. Київ: Знання, 2006. 356 с. (Вища освіта ХХІ століття).
2. Пентилюк М.І. Українська мова: Підручник-комплект /М.І. Пентилюк, О.В. Іващенко. Київ: Ленвіт, 2001. 352 с.
3. Плющ М.Я. Граматика української мови. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Київ: Вища школа, 2005. 316 с.
4. Сучасна українська літературна мова: Підручник /За ред. А.П. Грищенка. Київ: Вища школа, 2001.
5. Сучасна українська літературна мова: Підручник /М.Я. Плющ, С.П. Бевзенко, Н.Я. Грипас; За ред. М.Я. Плющ. 7-е вид., стер. Київ : Вища шк., 2012. 430 с
6. Сучасна українська мова: Підручник /О. Пономарів, В. Різун, Л.Ю. Шевченко; За ред. О. Пономарева. Київ : Либідь, 2010. 488 с.
7. Сучасна українська мова. Синтаксис: навч.посіб. /С.П. Бевзенко, Л.П.Литвин, Г.В. Семеренко. Київ : Вища школа, 2005. 270 с.
8. Ужченко В.Д. Сучасна українська мова. Збірник вправ і завдань: Навч. посіб./ В.Д. Ужченко, Т.П. Терновська, Т.С. Маркотенко. Київ : Вища шк., 2006. 286 с.
9. Фурдуй М.І. Українська мова. Практикум з правопису: Навч.посібник /за ред. В.В.Різна. Київ : Либідь, 2004. 272с.
10. Ющук І. П. Українська мова. Київ : Либідь, 2004. 640 с.